

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

SPORTUL

4
pagini
30
bani

Anul XXV — Nr. 415 (5849)

ZIAR AL

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Duminică 5 ianuarie 1969

LA PREDEAL ȘI POIANA BRAȘOV PRIMELE CRISTIANII ȘI ZBORURI

• Dan Cristea invingător în prima cursă de slalom în paralel • Din nou demonstrații de patrulă militară • Mii de spectatori au asistat la demonstrațiile din nocturna de pe Clăbucet

AVANCRONICĂ HIBERNALĂ — 1969

BRĂSOV (prin telefon). — Iarna de iarnă se deschide. Îrșiți. Un concurs complet de slalom și fond la Predeal și anul de sărituri la Poiana Brașov dau posibilitate tuturor schiorilor să-și susțină încă de la premieră, rolul preferat. Iarna, metena noastră, nu putea să nu onoreze o asemenea sărătoare (concursul de deschidere al sezonului 1969) și a ținut să fie prezentă, darnică și binevoitoare, așteptând covoare roșii albe în cinstea tuturor celor care, sportivi, turiști sau simpli spectatori, iubesc muntele și schiul.

Sunt învidioși pe cronicarii de fotbal! Sunt învidioși pentru că, inspirându-se parca din „Războiul” sau „Evadatul”, apar în seriale în care analizează fiecare echipă, pe jucători. Sunt învidioși pe șansa lor de a putea spune totul despre fotbal și fotbalistii pentru că spectacolul s-a consumat și se „va relua”, abia la primăvară. Sunt învidioși pentru că ei au posibilitatea să vină cu soluții organizatorice, administrative, referitoare la calendarul sportiv, la alcătuirea echipelor. Dar noi ce putem face? Sintem abia la început. Nici un schior n-a „lovit” încă lăpăvă. Încă n-am prins pe nimeni. În... ofsaid. Nu ne rămâne, deci, decât să sperăm că și concursurile de schi, cel puțin cele internaționale, se vor „juca”

cu casa închisă. Că boberii vor forța, mai departe, în 1969, porțile consacratei, dându-le sportului românesc un nou titlu european (și, de ce nu?) chiar mondial. Și că acești eminenti polișportivi, biatloniști, vor împușca nu numai toate baloanele dar și o medalie, pe care o merită, de fapt, dar pe care au ratat-o de atâtea ori, că fondistele și fondistii noștri, acești oameni ai platourilor înalte, și-au dat seama că učenicia s-a terminat și, după ea, începe consacrarea. Putem să sperăm că „alpinii”, răsfățați publicului, copiii teribili și vitezi, „cascadorii schiului”, vor lua startul marilor curse iar, la soare, să-și aștepte gloria.

În sfârșit, că și săritorii doresc să părăsească anonimatul marcind, cu prezența și rezultatele lor, marile trambuline. Deasupra cărora doar vulturii pot să zboare. Foarte multe speranțe... Iar acum, mi-aș îngădui să vă atrag atenția asupra citorva aspecte pe care merită să le urmărim în 1969.

1. Este de presupus că vom vedea, în clasamente, o răsturnare a valorilor. Tinerii nu mai îngăduie tutela „bătrânilor”. Se anunță, deci, schimbarea gării. La alpine, „muşchetarii” (Tăbăraș, Gohn, Bălan și Zangor), obosiți, oarecum, de atâtea lupte pe pirițele de zăpadă, vor fi puși greu la încercarea de asaltul „noului val” (Dan Cristea, Dorin Munteanu, Gh. Vulpe, M. Focșeneanu, C. Vedeanu). Primele semne, e drept, nu prea con-

prof. Mihai BIRA

Întreceri spectaculoase la patrulă militară

Concursul a reunit la start mai multe echipe care au luptat fără menajamente pentru un rezultat cât mai bun. Iată primele clase:

1. Patrula nr. 8 condusă de sergentul major Ionel Panac 1h 22:25.
2. Patrula nr. 5 condusă de sergentul major Alexandru Movileanu 1h 24:15.
3. Patrula nr. 11 condusă de locotenentul Ion Chișer 1h 28:07.

Slalomul special în paralel

Au luat parte 16 sportivi grupați în 8 perechi. Finala și-au disputat-o Dan Cristea (Clubul sportiv Sinaia) și Constantin Văideanu (A.S.A. Brașov). A câștigat Dan Cristea după o splendidă cursă. De remarcat eliminarea lui Cornel Tăbăraș de către Benjamin Haidu, a lui Kurt Gohn de către Ion Zangor și a lui Gheorghe Bălan de proaspătul senior Gheorghe Vulpe.

Sporturile gheții au luat un start bun la Brașov

Sezonul de patină artistică a început la Brașov sub cele mai bune auspicii. Sportivii se pregătesc de zor pe patinoarul artificial al asociației Petrolul, reamenajat, putând fi folosit actualmente pe o suprafață de 800 mp.

În afara secției de patină artistică a asociației Petrolul, de care se ocupă antrenorul Bert Heuchert, în Brașov a luat ființă o nouă secție. Este vorba de cea a clubului Dinamo, pe care o pregătește cunoscutul antrenor Roman Turușan. Primul pas a fost făcut prin deschiderea a 2 patinoare naturale în parcul sportiv Dinamo, pe terenurile de handbal bituminizate.

Patinoarul artificial din Poiana Brașov este deschis zilnic pentru public între orele 10—12, 15,30—18 și 18,30—21. La patinoar se pot închiria și patine cu ghetă.

Pe lângă centrul de inițiere al asociației Petrolul, care datează de mai mulți ani, în localitate funcționează încă două centre: la clubul Dinamo, cu două grupe a câte 20 de copii între 6 și 10 ani, de a căror îndrumare se ocupă Roman Turușan, și la Școala sportivă, tot cu două grupe a câte 15 copii — între 5 și 8 ani — instruite de profesorul Carol

Hertl, el însuși patinator artistic de performanță. Centrele de inițiere sînt bine dotate cu material și echipament și beneficiază de 10 și respectiv 12 ore de antrenament săptămânal la patinoarul Petrolul.

S-au amenajat, de asemenea, patinoare naturale la baza sportivă Olimpia, unde se desfășoară și activitatea hocheiștilor, la clubul Tractorul (3500 mp), la asociația Voința (cu pistă de viteză), la stadionul Metrom, la ștrandul „Dezrobirea”, precum și în incinta a citorva licee și școli generale.

C. GRUIA coresp. principal

Nocturnă

Elăbucet

Foto:

A. NEAGU

EXTINDEȚI REȚEAUA!

Nu de mult, la o întrunire a profesorilor de educație fizică din Timișoara, cineva definea școlile sportive ca baza de masă a sportului de performanță.

De fapt, era enunțat un adevăr cu valoare de axiomă. Unitățile școlare (și, prin excelență, școlile sportive) pot fi singurele în măsură să furnizeze construcții umane excepționale, recordmani și mari performeri. Aici, în școală, se formează și se consolidează profilul social, moral și spiritual al fiecărui tânăr. Că așa stau lucrurile o atestă tot mai veridic marele examen olimpic, în care foarte mulți tineri aflați la vîrstă școlară încă cunosc nimbul gloriei. Debbie Meyer este unul din aceste magnifice exemple.

La noi, școlile sportive create aproape cu un deceniu și jumătate în urmă reprezintă, cum am subliniat, puntea spre performanță. Iată, de pildă, în scrimă: Ecaterina Iencic și Ileana Drîmbă, două din componentele echipei de floare a României, medaliată cu bronz la Ciudad de Mexico, sînt produse ale școlii sportive, cea din Satu Mare. Meritul apariției acestor talente sportive pe firmamentul performanței sportive în principal unui om care a dat în TOTAL sportului, antrenorul emerit Alexandru Cișler. Fiindcă, s-o spunem fără ocol, oficialitățile, în speță direcția de resort a Ministerului Învățămîntului, a tratat cu destulă indiferență scrima. Cum alifai s-ar putea explica de ce, în rețeaua celor aproape 60 de școli sportive, nu există decât 5 secții de scrimă, la București, Ploiești, Timișoara, Oradea și Satu Mare? Dar desființarea secției de scrimă de la Cluj, mai recent și a celei de pe lângă Clubul sportiv școlar din Capitală, de ce factor a fost determinată?

Să recunoaștem cu toată franchețea: s-a greșit radical! Poate și pentru că nimeni nu s-a așteptat la rezultate spectaculoase. Dar, din păcate, se greșește în continuare, actuala reticență față de scrimă menținându-se, permanentizându-se în total dezacord cu realitățile. Afirmarea este întemeiată pe faptul că acest sport olimpic, în podfața succeselor obținute la J.O., n-a ajuns nici acum în situația de a avea un campionat republican sau un concurs republican propriu, indubtabil o cerință stringentă acum, cînd totul pledează pentru autodepășire. Acțiunile zlate datorate unor directori cu inițiativă sau unor antrenori înimosi (Iudor Ilie, Gh. Gyulafalvy, Cornel Pelus), reprezintă unica posibilitate oferită tinerilor din aceste școli de a fi în activitate și în afara calendarului competițional stabilit de federație.

Este mult prea puțin, fiind vorba, mai ales, de un sport individual, în care tinerii, pentru a atinge cît mai repede consacarea, trebuie să-și formeze de timpuriu personalitatea. Or, aceasta n-o pot realiza decît în lupta sportivă. „N-am fost niciodată un tip de mare curaj, un tip debordant. Dimpotrivă. Însă întrecerea de pe planșă, prin dinamismul, prin solicițiile și desul de des prin dramatismul ei, m-au transformat integral. Da, o afirm cu toată convingerea: datoraz scrimiei, pe care am practicat-o încă din fragedă copilărie, faptul că n-am rămas un tânăr insignifiant, pipernicit sufletește, stînger în relațiile cu semenii mei...”. O spune Christian d'Orliou, dublu campion olimpic la floare.

Iată de ce pledăm pentru extinderea rețelei secțiilor de scrimă din școlile sportive și chiar pentru o școală sportivă de scrimă (așa cum există în atletism, la București), avînd ca element de reper orașul Satu Mare; totodată pentru o competiție a acestor școli. Dacă un asemenea lucru s-a realizat în atletism, gimnastică sau în jocuri sportive, de ce scrima ar face excepție? Este doar unica modalitate de a alina MIINE, la startul olimpic, nu 10 trăgători, nu două echipe de floare, ci specialiiși la toate probele, cît mai multe valori. Școala nu poate refuza să le creeze. Alifai înseamnă a accepta aprioric să fim devansați într-o disciplină sportivă în care România deține în mod ferm poziții de necontestat.

Tiberiu STAMA

Lupta pentru titlurile de campioni va fi anul acesta foarte grea

Gh. Cîncu, unul dintre favoriții cursei de fond, care se dispută astăzi pe pirtia din Polistoaia. Foto: N. AUREL

În slalom, spre primul loc

PREDEAL, 4 (prin telefon). De la trîmșii noștri. După mai multe zile de negură a început stațiunea, conferind paronamiei predele aspect de feerie. Pe culoarele albe dintre brazi de pe coasta Clăbucetului, cantitatea de lumină a favorizat invazia schiorilor, turștilor români și străini, a copiilor din tabere, însumat la vreo 2.000 de ciplici de lină, gulere de blană sau bluze impermeabile. Nici nu se putea o avanspremieră mai potrivită pentru deschiderea oficială a sezonului de schi 1969, decît acest concurs de selecție al juniorilor, care s-au bătut cu dirzenle pentru dreptul de a participa duminică la competiția rezervată consacraților. Adolescenții din toată țara,

de la Piatra Neamț, București, Cluj, întreaga Vale a Prahovei, Brașov (de ce nu și de la Baza Mare, Reșița și Valea Jiului?), tineri sosiți din șapte orase și reprezentînd 12 asociații și cluburi sportive s-au întrecut într-o singură masă de slalom special cu 93 de porți, pe o distanță de 400 de metri, demnă de 120 metri. Primii 15 clasări (dintre cei 67 băieți și 22 fete care au luat startul) s-au calificat pentru competiția de duminică (nr. 22). Evoluția tinerilor lasă să se vadă că lupta pentru titlurile de campioni va fi anul acesta foarte grea. Băieții sînt înestrați fizic, au o tehnică destul de sferică, stau bine pe schiuri, posedă o alărecare rezistentă. Femeile, în schimb, sînt pline de elemente tehnice, sînt strapoase în alunecare dar nu sînt suficiente de atletice. În general, se poate spune că juniorii s-au debarasat de micșorile care țineau exclusiv elegant, estetic și-au angajat pe drumul eficienței. Ei fac acum mișcări precise, economice ca efort și timp. Coborîrile sporește în dinamism, concenția e fizică; rezultatele mai bune și un spectacol mai reușit. **REZULTATE TEHNICE:** băieți: 1. Ștefan Cîpoveanu (Șc. sp. Brașov), 2. Paul Ivănescu (Șc. sp. Brașov), 3. Gheorghe Ghimășcan (Dinamo Brașov), 4. Ioan Tîrea (Steagul roșu Brașov), 5. Mircea Sroescu (Șc. sp. Predeal), 6. Octavian Tușurea (Șc. sp. Brașov). Fete: 1. Mirodora Zerman (Șc. sp. Predeal), 2. Eva Naftan (Dinamo Brașov), 3. Doina Lascu (Șc. sp. Piatra Neamț), 4. Maria Su-

peală (Șc. sp. Sinaia), 5. Dorina Munteanu (Șc. sp. Brașov), 6. Ana Georgescu (Șc. sp. București).

Cursa patrulelor militare este proba cu cea mai lungă tradiție în rîndurile competițiilor demonstrative ale Jocurilor Olimpice de iarnă.

Victor BANCULESCU
Mihai BRADU

(Continuare în pag. a 4-a)

Antrenorul Chelaru în Italia

Răspunzînd unei invitații primite din partea federației italiene de scrimă, antrenorul federal Vasile Chelaru a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Milano. Pe timpul șederii în Italia, oaspețele române va face un schimb de experiență cu antrenorii și arbitrii italieni.

TREBURI LĂSATE BALTĂ

Ca și în celelalte stațiuni de iarnă și la Sinaia s-au întreprins masive lucrări de construcții și amenajări în vederea asigurării unor condiții cît mai bune desfășurării noului sezon: Confortul și linia elegantă a hotelului „Alpin” de la cota 1.400, consolidarea cabanei Vîrfului cu Dor, construirea unui nou schiștii la Cota 1.400, punerea în funcție a celor două schișturi de pe Vîrf cu Dor și Furnica, darea în folosință a șoselei de la Sinaia la Piatra Arsă, sînt numai cîteva din realizările turistice-montane.

În contrast, însă, o lucrare începută și terminată numai pe jumătate provoacă neajunsurile turiștilor și competitorilor. Ne referim la pirtia de schi dintre cabana „Valea cu brazi” și Cota 1.400. Iată despre ce este vorba. I.H.R. Sinaia,

cu concursul efectiv al asociației sportive Bucegi, a reușit ca într-un timp relativ scurt să termine toate lucrările de amenajare și, deosebit, de defrișare a zonei împădurite de sub Cota 1.500. După ce a fost încheiată defrișarea, brazi au fost curățaji de crengi și puși la dispoziția I.F. Cimpina, organul imputernicit cu exploatarea și comercializarea lor. De atunci au trecut, însă, mai bine de patru săptămîni și zăpada s-a așternut în strat gros peste această adevărată baricadă care face imposibil accesul schiorilor spre hotelul „Alpin”.

Aceste rînduri nu sînt scrise pentru a aștepta un răspuns în scris din partea I.F. Cimpina, ci pentru a se grăbi debarasarea în cel mai scurt timp a terenului.

prof. Ion BERINDEI

George Călinescu — cronicar sportiv

Cine citește romanul lui George Călinescu „Cartea nunții”, nu poate să rămână indiferent la inefabilul poeziei pe care o degajă acest imn adresat căsniciei.

Valoarea romanului a fost subliniată și apreciată la timpul ei, astfel încât, câteva rânduri în plus poate că nu și-ar avea rostul. Și totuși, există în roman un capitol care ne relevă o altă latură a acestui viguros personalități care a fost G. Călinescu. Capitolul amintit se intitulă „O gală de box” și comentează meciul „profesioniștilor” Moji Spakov și H. Hartkopp (în roman: Moji Spandau și H. Breitkopp).

„Celelalte round-uri răscoliră sala fără să surloneze lupta. Iritat de rezistența neașteptată ce i se opunea și care îi făcea să gîfne de o ușoară agitație a inimii, Spandau se năpusti furios asupra germanului, aplicându-i cu repeziune toate loviturile profesionale, crochete de dreapta și de stînga, directe, swing-uri și uppercut-uri, urmărindu-l pînă în frînghii și fă-

ându-l să-și acopere fața cu mînușile sau să se apuce de minile de adversar, dar, cu toate acestea, gîfînd, înroșindu-se, agîtîndu-se, plîsînd, ghiontînd, lipit, trîntit, nu voia să cadă jos knock-out. Spectacolul exasperant de rezistență și de ridicol dramatic! În cele din urmă, ultimul gong bătut, puțin capăt unei lupte inegale și monotone, între un atlet a căruia eleganță consta în faptul de a culca la pămînt dintr-o lovitură și un individ care refuză totuși să se întindă pe scîndurile ringului!”

Poate că ne-ar surprinde văzîndu-l pasionat de duritatea luptei dintre corzile ringului pe G. Călinescu, despre care avem — mulți dintre noi — o imagine a unui om plînd în aerele înalte ale inefabilului poetic.

Poate ne-ar surprinde dacă n-am ști că acela care a zămislit „Enigma Otiliei” a scris și o cronică sportivă a revistei „A-

devărul literar și artistic”. Recunoaștem cu plăcută surprindere într-un număr din anul 1932 cronică meciului Spakov — Hartkopp, reluată de autor în roman:

„De cel mai mare interes a fost, în sfîrșit, ultimul match Moji Spakov — H. Hartkopp. Acest Moji este un individ foarte elegant. Trup athletic, îndesat fără caricatură, cap taurin și nas subțire, turtit, dar intenționat ager în privire, el e de un calm desăvîrșit, ironic, de om plîcînd de a se juca cu un adversar neînsemnat. Cu toate acestea, Hartkopp nu era lipsit de primejdie. Cu aceeași geranică gravitate profesională și metodică, el primea lovituri nenumărate, gîfînd, înroșindu-se, agîtîndu-se, plîsînd, ghiontînd, lipit, turtit, fără să vrea, totuși, să cadă jos. Spectacolul exasperant de rezistență și de ridicol dramatic. Moji Spakov părea iritat. O ușoară agi-

tație a inimii se trăda printr-un gîfîit de exasperare. În cele din urmă, ultimul gong bătut și se puse astfel capăt unei lupte inegale și monotone între un atlet a căruia eleganță consta în faptul de a culca la pămînt dintr-o lovitură și un individ și un adversar care refuză să se întindă la pămînt și rezistă cu atîta merit, dar cu atîta deficit pentru spectacol în sine!”

Pe lângă ceea ce de multe ori denumim „termeni tehnici”, regăsim cu reală satisfacție și egală surpriză o idee cu totul excepțională asupra esteticii spectacolului sportiv, pe care Călinescu îl opune „încălțării de stradă”:

„Cine n-a asistat încă la o exhibiție pugilistică își închipuie reuniunile de box ca niște încălțări vulgare, unde pumnii sînt atenuați în contondența lor de niște mînuși de piele, care cadă răpesc palmelor duritatea lea dă înăuntru a aer de monstruoasă zădărnici. Cu toate acestea, ședințele de box sînt un prilej pentru cele mai variate senzații, dintre care esențială este aceea satisfacțiune stenică pe care o are orice vis îndrăgîtor pe un individ răzbind în bătăi pe un altul care se apără și este tot așa de agresiv. Taurul placid sau omul plîsînd în obraz din senin produc un sens de ridicol sau de milă, în nici un caz interes. Încet condițiunea primă a unui bun spectacol de corida sau de box este ca taurul să fie agresiv și nici unul din boxerii să nu aibă aerul de victimă!”

prof. Anatol GHERMANȘCHI

Convorbiri cu domnul Gore

BOX

— Analizele efectuate (și uneori publicate) după Olimpiada din Mexic arată — așa cum am citit nu de mult în „Sportul” — că o seamă de boxeri, printre care Nicolae Giju, campion european și speranța noastră nr. 1 pe ringuri, n-au fost în formă din pricina extrasportive: depășind greutatea categoriilor respective ei au trebuit să slăbească urgent cîteva kilograme în cîteva zile.

— Lată în sfîrșit, un fapt care explică săbiștii boxerilor noștri...

Apoi, cu un fel de invidie: — Ce subiect gras pentru gazetarii!

DL. G. BATE SAUA

Gripa (om între oameni) dl. G. m-a rugat, potrivit unui vechi și bine știut obicei să-i citească ultimele noutăți. Ziarele pe 1969 fiind însă (sau încă) foarte sărace în evenimente din zona sportului și fair-playului (trăim la această răsărire calendaristică între sechelele lui ce-a fost în '68 și speranțele lui ce va fi în '69, prezentul fiind anulat) m-am refugiat într-o țire ceva mai veche, de-a-cum două luni și păstrată comentariilor ca-ntr-un frigider cu întrebări.

— Din inițiativa Centrului de călărie „Sănătatea-Timișoara” a luat ființă de curînd în localitatea Izrin (la 13 km de Timișoara pe șoseaua spre București) o nouă secție de călărie care are ca scop popularizarea calului Nonius și a călărilor sale de săritori.

— Dintr-o clipă și o clipă fără cuvînt, ca și cum gîndirea i s-ar fi înzăpezit undeva între aflarea veștii și înțelegere.

— Pe urmă, ca din somn: — Un club pentru un cal! De fapt, de ce nu? În definitiv, de ce să te ocupi de popularizarea altor dobitoace... Mă întreb însă, se nedumeri el, ce

se va întimpla peste doi-trei ani cînd o îmbrățiși Nonius sau doamne ferește, în eventualitate unui accident. Se desființează secția? Se mută în altă comună pe baza zvonului că acolo a apărut un pur-sîng de trei ani și cu talent? Sau, președintele va fi silit să dea un anunț la mica publicitate: „Secția hipism cu activ salariat, va fi și plan de perspectivă ca să cal pentru popularizare”.

TEHNICA NOUA

— Ai văzut fotografia din „Miroir-Sprint”... mă întrebă dl. G. Antrenorii americani de baschet folosesc o metodă nouă care poate declanșa repetiții și imaginabile în viața sporturilor...

Fotografia pe care am primit-o, la îndemnul prietenului meu, nu numai cu interes dar și cu plăcere deosebită, reprezintă un aspect de la antrenamentul echipei de baschet „Los Angeles Stars-Mary Jackson”.

În primul plan o dansatoare de bar, executînd mișcările clasice ale unui număr ventral. În stînga ei, în dreapta și-nădră, jucătorii echipei o imită, repetînd, cu acompaniament de magnetofon, gesticulația trupului o jumătate de oră, o oră, două, pînă ce antrenorul strigă: stop! Ședințele acestea la stadion-cabaret au loc, dacă nu mă-nșel mășii, joii și sîmbătă. Efectele par a fi binefăcătoare.

— Și nu numai în materia de baschet, precizează dl. G. Ci și în alte discipline. Antrenorii lotului nostru de fotbal-teret au hotărît, de pildă, să angajeze fetele de la „Melodius” pentru ședințele consacrate pregătirii fizice.

— Interesant. Și rezultatele? — Excelente: nu mai chină lește nimeni de la antrenament. Mai mult chiar, băieții au cerut să se organizeze de două ori pe săptămîină ședințe nocturne.

p. conf. Al. MIRODAN

COMPETIȚII REGIONALE

O dată la patru ani, cei mai buni sportivi ai lumii se reunească — larna și vara — sub steagul alb cu cele cinci cercuri ale Jocurilor Olimpice. Acestea sînt, la ora actuală, cele mai importante dintre competițiile sportive internaționale.

Campionatele mondiale ale diferitelor ramuri sportive se desfășoară an de an (scrimă, tir, ciclism, bob, haltere, lupte greco-romane și libere, patinaj artistic și viteză, hochei pe gheață etc. În anii olimpici, dintre aceste sporturi, doar ciclismul își organizează campionatul, la doi ani (caiac-canoe, tenis de masă, gimnastică), la trei ani (handbal în 7) sau chiar la patru ani (fotbal).

Sînt însă numeroase sporturi (și nu dintre cele mai puțin importante) care n-au avut — pînă acum — nici un campionat mondial: atletismul, boxul, înotul, polo-ul pe apă, rugbyul, tenisul de cîmp.

În afara competițiilor cu caracter mondial (celor de mai sus adăugîndu-li se Universiada, la fiecare doi ani, Olimpiada șahistă ș.a.) în calendarul competițiilor internaționale figurează campionatele continentale și alte diferite întreceri cu caracter „regional”.

Iată cîteva dintre aceste competiții:

JOCURILE PAN-AMERICANE

NE, organizate la patru ani, sînt deschise sportivilor din cele două Americi. Prima ediție a competiției a avut loc în anul 1951 în Argentina, la Buenos Aires. De atunci întrecerile au fost găzduite de Ciudad de Mexico (1955), Chicago (1959), Sao Paulo (1963) și Winnipeg (1967). În programul concursurilor figurează întreceri la majoritatea ramurilor sportive olimpice.

JOCURILE AMERICII CENTRALE ȘI MARI CARAIBELOR se desfășoară, de asemenea, o dată la patru ani, pînă acum au avut loc 10 ediții ale acestei competiții: Mexic (1926 și 1954), Cuba (1930), Salvador (1935), Panama (1938 și 1946),

Guatemala (1950), Venezuela (1959), Jamaica (1962), Porto Rico (1966). Programul cuprinde numeroase ramuri sportive.

JOCURILE MEDITERANEENE sînt organizate la patru ani, pentru sportivii din țările de pe malurile Mediteranei. Pînă acum au avut loc cinci ediții: Alexandria (1951), Barcelona (1959), Beirut (1959), Neapole (1963) și Tunis (1967). Se desfășoară concursuri la 16 ramuri sportive.

JOCURILE ASIATICE au început să se desfășoare în anul 1951 — Delhi, 1954 — Manila, 1958 — Tokio, 1962 — Djakarta și 1966 — Bangkok. Este o competiție polisportiva.

JOCURILE AFRICANE au avut doar două ediții: Cairo (1962) și Brazzaville (1965).

JOCURILE COMMONWEALTH-ului, inaugurate în anul 1930, în Ontario, sînt deschise țărilor din fostul Imperiu britanic.

JOCURILE PAN-ARABE au avut doar o ediție, cea de la Casablanca — 1963.

Ar mai fi de adăugat între competițiile de anvergură internaționale JOCURILE PACIFICULUI DE SUD (inaugurate în 1960), JOCURILE IBERO-AMERICANE (prima ediție în 1960, la Santiago de Chile), MACABIADA, JOCURILE SCANDINAVE, JOCURILE BALCANICE etc. Un loc aparte între marile competiții îl ocupă campionatele europene organizate la diferite ramuri sportive.

Iată cîteva dintre campionatele continentale noastre și anul primei lor ediții: atletism (1934), canotaj (1933), înot (1926), patinaj viteză (1892), patinaj artistic (1891), hochei pe gheață (1910), tir (1935), tenis de masă (1936), lupte greco-romane (1909), lupte libere (1937), box (1925), baschet (1935).

Constantin TUDOSE

Sportivii din Samoa de Vest la festivitatea de deschidere a Jocurilor Pacificului

Foto: A.F.P.

Pipo, taurii și Luna

Dintre multiplele reacții pe care le-a declanșat în lumea întreagă raidul circumlunar al cosmonauților americani, recordul originalității poate fi atribuit fără ezitare unui personaj din patria lui Don Quijote, mai mult sau mai puțin faimosul senior Pipo Rafael Sanchez. De profesie, ca să zicem așa, manager de coridă, acest om de afaceri ingenios și întreprinzător s-a grăbit să adreseze un memoriu N.A.S.A. prin care solicita — firește, în schimbul unor garanții bănești importante — exclusivitatea organizării luptelor cu tauri în Lună. Iată, într-adevăr, o idee!

Fără a mă socoti competent în materie (în tauromachie, n.b.) îmi permit să observ că interesanta inițiativă, constituind de fapt prima intruziune a fenomenului (oarcism) sportiv în sfera extraterestră, se cuvine a fi examinată cu toată seriozitatea, sub diverse aspecte. Mai întâi, trebuie să se studieze problema adaptării taurilor la condițiile alt de speciale pe care le oferă satelitul planetei noastre, inclusiv chestiunea pămîntului artificial. O comisie de savanți și taurologi urmează să dezbată noul regulament al coridorelor senlenare, pornind de la premiile științifice, binecunoscută de altminteri, că o zi pe Lună durează cam vreo două săptămîni pămîntene, ceea ce atrage după sine complicații nebanuete, în legătură cu ora de neapere, cu amplasarea arenei, cu împărțirea clasică a secțiilor în zone de umbră și zone de lumină etc., etc. De asemenea, dat fiind că „acolo” forța atractivă gravitațională este mult mai redusă, avem motive să presupunem că mișcările oricăror viețuitoare vor fi extrem de

lesnicioase; această particularitate creează posibilitatea executării unor figuri inedite — de ambele părți, alături unul de celălalt — să planeze, în anumele momente, la cîteva metri în sol... Ca să nu mai vorbim de situația îngrată a picardilor și bandleriilor, evident dezavantajați în condițiile menționate!

O deducție elementară care se degajă din sînt expunere de motive, este aceea a necesității unor arde lunare supradimensionale în raport cu cele terestre. În acest sens, ar fi de dorit să se ia în considerație ideea amenajării unor dintre ceterile existente — de preferință, cele din regiunea de numită Marea Serenității — întru-cît forma lor de amteatre naturale pare a le deținea manifestărilor cvasi-sportive la care ne referim în treacărti fie spus, o pămîntea incintă ar putea găzdui cu ușurință cca. 2500 spectatori, pentru transportul cărora vor funcționa trenurile de racheta „non-stop”, precum și moduluri lunare confortabile (maximum 12 persoane), pentru familiile mîntărite. După o apreciere sumară — evident, aproximativă — costul unui bilet, încluziv voiajul și întreținerea, nu va depăși suma de 2.794.263 dolari și 71 cent din care jumătate se vor chita la înscriere, iar restul în mensualități neimpovărate, de-a lungul a 6—7 generații...

În fine, două propuneri de caracter practic și imediat: Primo — să se trimită fără întârziere un taur... experimental, într-o rachetă teledirijată, care va înconjura Luna și va reveni pe pămînt pentru a se verifica rezistența nobilului patruped la vicisitudinile călătoriei. Secundo — să se confecționeze de urgență, pe cheltuiela N.A.S.A. un echipament cosmic pentru senior Pipo, adică — un costum simplu, bine ajustat, care d-să să-l poarte mult și bine, într-o încăpere absolut retrasă, avînd posibilitatea să mediteze în voie asupra tuturor detaliilor tauromachiei senlenare.

Peretii camerei cu pricina pot fi împodobiți, eventual cu siluete cabaline, de culoare verde...

Al. SIMOC

Dan DEȘLIU

Fără cuvinte Din „SPORTOWIEC”

TELENOTE

Poate, ajunși să înțelegi mai bine cît de întins este diapazonul sportului, abia atunci cînd îți pui în minte călădă mască a tragicului. Este clipa în care virtuozitatea campionului se frînge în fața unui pericol dezvăluit, făcînd loc dramei neașteptate. Accident!

Toreadorul măcinat de copitele fierci, boxerul înșingărat în ring, automobilistul captiv în bolidul care ia foc — atîtea momente de groază ce sînt de fapt tributul adus năzuinței de depășire, celui impuls originar al oricărei performanțe sportive.

Micul ecran ne-a adus în fața ochilor un asemenea instantaneu, de o rară pregnanță, dezvăluîndu-ne tragismul latent al unei întreceri de temerari. De pe uriașă (și înfricoșătoare) tram-bulină de la Garmisch Partenkirchen, zborul schiorilor părea de fiecare dată o sfidare adresată cumînțeniei de toate zilele. Măsura adevărată a eroismului superlativ avea să o dea nu învingătorul, superbul Wirkola, ci acel nefericit săritor elvețian, care, coborînd în hăl alb, și-a pierdut echilibrul zdrobindu-se de pîrtia înghețată. Păcat că transmisia — excelentă tehnic — nu a furnizat și amănuntele ulterioare ale accidentului, împresionant pînă la paroxizism. Ne rămîne speranța că el nu va avea consecințe grave pentru victimă.

Oricum — judecînd cu singurece — reluarea au ralenti a căderii pe pîntec a fost una din cele mai bune scene de reportaj T.V., ce ne-a fost dat să ve-

dem. O imagine sinceră, de cuprinzător adevăr.

Și cîteva cuvinte despre o altă emisiune, situată la polul opus: Concert-rugby. N-am înțeles de ce imaginii reușite (Fl. Mihăilescu), trebuie neapărat trecute prin alambicului unui montaj artistic, însoțite apoi de un text sfiorat, frizînd adesea ridicolul (D. Manoileanu). Încă o dată, optăm pentru sinceritate.

Ra.

Agenda vîntătorului și pescarului sportiv

Ianuarie, lună cu zăpadă din belșug și geruri pătrunzătoare, pune la grea încercare vîntul de pe plaiurile noastre. De aceea, tocmai acum el are nevoie de cea mai mare ocofrire. Aceasta se traduce prin aprovizionarea continuă a locurilor de hrănire, prin combaterea răpitoarelor, prin exercitarea vîntătorii numai în limitele permise.

În această perioadă se pot împușca mistreți, iepuri, fazani (numai cocoși), sitari, porumbei sălbatici, găște și rațe sălbatice, coșcari. Cu autorizație specială este liberă și vîntarea ierului. Vom mai aminti că acum ca și în tot cursul anului este permisă vîntarea la lupi, vulpi, dihoari, ciorii grive, colofane și ulii porumbari.

Dacă activitatea adepților zeilor Diana se poate desfășura în plin — așa

cum am văzut — amatoriindul lui și ei destule de făcut. Este unul din momentele cele mai propice pentru munca „de atelier”, cum le place să spună pescarii: controlul uneltelor puse la iernat, confecționarea năduilor, a virlelor, a inelelor, a plumburilor. Dar, paralel cu aceste preocupări, pescarii pot, ar trebui chiar, să se îngrijească de curățirea straturilor gros de zăpadă de pe gheata rîurilor și să purceadă, dacă este nevoie, la tăierea în gheață a copciilor de aerisire. Și pentru că am vorbit de copci, dacă apele sînt bine înghețate, se poate pescui (la copci) cu rezultate satisfăcătoare la știucă și biban. Iată deci cîte înțeleșniciri pot avea pescarii și în ianuarie, considerată, pe nedrept de mulți dintre ei, ca o lună de pauză forțată.

răspunde Jon Poștașu

Joculul practicat de soțul dv. Oricum, asta n-are nici o importanță, cred. Dacă soțiile actualilor fotbalisți ar ține seama de notele cronicarilor, în fiecare duminică ar ploua cu cereri de divorț!

Dr. NICOLAE VALERIU, SIBIU. Ați vrea să reparați numele de Venus, Unirea Tricolor, Ripensia, Val-Virtej, Triumf etc. Au fost unele echipe care s-au gîndit să schimbe, în primul rînd, jocul. S-au ivit însă unele probleme mai arzătoare. Echipele noastre de fotbal trebuie să-și schimbe, în primul rînd, jocul. Problema numelor este mai puțin importantă.

G. TOLOACA, ALBA IULIA. Două sfaturi pentru tinerii sportivi: ● Încet-încet, succesele VIN. Dar fără... vin!

● Fiți atenți la antrenamentul „invizibil”. Efectele lui sînt alt de vizibile!

MATRI SALVAN, BUCUREȘTI. Propuneți un nou sistem de acordare a punctelor, la fotbal: 3 puncte, 2 puncte, 1 punct și...

NICOLAE MEDELEANU, COMUNA CERNA. Vreți să deveniți membru cotizant al echipei dv. favorite, Rapid. Nimic mai simplu: adresați-vă clubului respectiv: șoseaua Gulești 10. Sper însă că n-o să cereți banii înapoi dacă Rapidul va lua bătăie!

ORLANDOU PURZA, ARAD. Nu prea sînt de acord cu aforismul dv.: „Cel mai bun profesor (stetic) este înfrîngerea”. Dar asta o facem de o viață în S.U.A.

treagă. Ar fi timpul să învățăm și din victorii!

MARIA BERRY, BRĂILA. Aveți o băiețel, Marius, în etate de 5 ani și „Juraj” să faceți din el un bun atlet. Perfect. Poate că ne garantați și o medalie olimpică!

A. KISS, CLUJ. Uneori, golgeteri au fost premiați (în special, de către A. S. Loto-Pronosport). În ultimul timp, mi se pare, înătreprinderea respectivă a fost mai rezervată în această problemă a educatității. S-a temut, probabil, să nu rămîna cu premiile nedistribuite!

G. MOSARI, BACĂU. Am citit cu multă curiozitate articolul dv. „Dacă s-ar juca doar o repriză”. Dar nu putem decât să conștinăm clasamentele respective, fără a umbra cu orice preț după... interpretări. Așadar, dacă s-ar fi jucat numai repriza I în fruntea clasamentului ar fi fost Petrolul, urmat de Steaua, în timp ce U.T.A. ar fi fost pe locul 10. Portivii reprizei II însă, șefia este deținută de U.T.A., urmată de Dinamo București și Universitatea Craiova. Ca de obicei: cine ride la urmă, ride mai bine! Dar nici repriza a II-a nu oferă garanții. Să așteptăm ultima etapă...

plăci! Să ne mai lăudăm și cu băieții, nu numai cu fetele noastre!

SERGIU PETRESCU, SIBIU. Boxerul Toma Aurel e plecat din țară de circa 30 de ani. După cîte sînt informat, își câștigă existența lucrînd la un garaj, în

Ilustrații: N. CLAUDIU

Un moment de înclăștare în meciul de la Foix, la capătul căruia Steaua s-a detașat în învingătoare la 7 puncte diferență (12-5): în ciuda blocajului ferm al francezilor din Selecționata Pirineilor, Șerban reușește să transmită balonul lui Giuguc...

AVANCRONICĂ HIBERNALĂ

(Urmare din pag. 1)

cludente, se arătasera încă din anul care s-a scurs.

În proba de biatlon, Gh. Cercel, I. Mirza, D. Doiu, V. Fontana speră ca „arma”, punctul lor nevralgic până acum, să le aducă un loc în echipă. Dar Gh. Vilmos, C. Carabela, Gh. Cimpoia păstrează avantajul ochiului format și al stăpînirii atât de necesare în momentele cheie. Vor putea aceste atu-uri să tină de piept tineretii? Deocamdată repetițiile se țin tîn, zăpadă este din belșug, rurile sînt învătate iar regia — arbitrii și organizatorii — așteaptă să intre în acțiune.

2. Consider inspirat că începînd din 1969, F.R.S.B. organizează și atribuie o însemnătură practicanților schiului care participă la anumite concursuri și îndeplinesc normele regulamentare. Insigna se organizează pe trei grade: aur, argint și bronz, poate fi cucerită de oricine, indiferent de vîrstă și sex, dacă este legitimat sau nu, dacă are vreo clasificare sportivă. Inițiativa se înscrie pe orbita măsurilor organizatorice pe care federația le-a luat în ultimul timp pentru dezvoltarea acestui sport.

3. Pe planul întîlnirilor sportive internaționale, activitatea se anunță bogată. S-a renunțat, în sfîrșit, la acea splendidă izolare, pe agendă figurînd confruntări severe la fond (bărbați și femei), la sărituri, la probele de juniori și junioare ca și la probele alpine. Performanța, succesul cer luptă și muncă, iar lupta presupune adversari, reclamă experiență. Nu se mai poate trăi numai din talent, nu se mai poate conta pe „sansă”. „Destinul” trebuie forțat și supus. Voi face, însă, o mențiune în privința concurenților la probele alpine: neavînd o participare intensă la concursurile internaționale, reprezentanții noștri lau startul (fiind necunoscuți) în ultimele grupe de valoare, cu numere de participare ce merg pînă la 100 (!), adică, atunci cînd traseul s-a degradat, cînd curbele s-au taluzat, cînd fiecare poartă de slalom este sîpată în stral de zăpadă, cînd numai terminarea cursei devine o performanță în sine. Oricare campion ar putea deveni un anonim participînd în aceste condiții.

O scuză pentru schiorii noștri? O explicație pentru rezultatele lor? Nicidecum. Un îndemn! Trebuie să participăm mai des și mai numeros la aceste concursuri. Trebuie să ne pregătăm dinainte (deocamdată) pentru aceste condiții. Cei mai buni schiori români trebuie să se antreneze și să concureze chiar în țară, în condiții mai grele decît în mod obișnuit, în taluzuri, în șanțuri, pe gheață, cu numere mari de start, spre a învîta să învingă nu numai adversari, dar și condițiile de concurs, și punctajul elaborat de F.I.S. Nu va fi ușor, dar avem convingerea deplină că ei vor reuși.

Lupta pentru titlurile de campioni va fi anul acesta foarte grea

(Urmare din pag. 1)

rilor Olimpice de iarnă pe programul cărora a figurat din 1924 pînă în 1948. O ciudată coincidență face să scriem despre acest strămos al biatlonului la intervale repetate cu o uitătoare ritmicitate din 20 în 20 de ani. În 1928 locotenentul Zăgănescu și plutonierul Rucăreanu, cu încă doi soldați, ocupau la St. Moritz locul 8 înaintea Franței. În 1948 tot la St. Moritz echipa comandată de colegul nostru Gh. Epuran cîștiga un loc în ierarhia (înaintea formației S.U.A.) și obține aplauze în proba de tir.

Iar acum, tocmai cînd credeam că vîntorii de munte au uitat aceste exerciții atât de caracte-

STEAUA — O DEMNĂ AMBASADOARE A RUGBYULUI ROMÂNESC ÎN FRANȚA

Cu intrînzarea... de rigoare datorată condițiilor atmosferice, s-a reîntors în țară „XV”-le Steaua București, care a întreprins un turneu de 4 jocuri în Franța, între 22 decembrie 1968 și 1 ianuarie 1969. I-am solicitat antrenorului, maestrul sportului P. Cosmănescu, amănute despre comportarea echipei bucureștene.

Mai întîi să reamintim rezultatele: la Toulouse, Steaua a fost învinsă de Selecționata Pirineilor, cu 32-12 (16-6); la Foix, în al doilea meci, Steaua s-a impus tot în fața unei Selecționata Pirineilor, cu 12-5 (6-3); la Revel, în a treia partidă, Steaua a dispus de Selecționata speranțelor din Pirineii cu 24-0 (5-0); în sfîrșit, la Castelsarrasin, Steaua a dispus din nou de Selecționata Pirineilor, cu 8-3 (5-0).

Fără îndoială, rezultatele se cer explicate, mai ales înfrîngerea din primul joc. Trebuie arătat că, sosiți noaptea la Toulouse, rugbyștii români au avut doar 4-5 ceasuri de odihnă la dispoziție, ceea ce a făcut ca, deși conduceau încă în min. 30 cu 6-3, să părăsească terenul învinși la scor: rezistența mai bună a gazdelor și-a spus cuvîntul. Este de amintit și faptul că formația întîlnită în acest prim meci a fost aproximativ aceeași care i-a învins, în toamnă, pe celebrii Springboks — singura victorie obținută de francezii asupra sud-africanilor în turneul 1968.

După trei zile, odihna și-a spus, la rîndul ei, cuvîntul, iar victoria de la Foix a fost deosebit de elocventă și de favorabil comentată în presa de specialitate franceză.

În cea de a treia confruntare cu rugbyștii Pirineilor, de data aceasta fiind vorba de un „XV” de speranțe (vîrstă maximă 25 de ani), Steaua a realizat o partidă excelentă, pe care scorul (24-0) o recomandă de la sine. Cele patru încercări reușite în acest meci au fost deosebit de aplaudate, iar cronica francezi au fost unanimi în a declara că „rugbyul românesc și-a dezvăluit mai mult ca niciodată calitățile”. Victoria din ultimul meci, în care selecționata Pirineilor a intrat decîșt să obțină o victorie, dar a

În ziua a doua a turneului internațional masculin de handbal de la Rostock, echipa orașului Moscova a învins cu scorul de 20-14 (11-6) pe Dinamo Bacău (România). Alte rezultate: H.G. Copenhaga-Spartak Sofia 19-13 (11-5); S.C.D.H.F.K. Leipzig-Honvéd Budapesta 7-6 (4-3); S.C. Empor Rostock-Pogon Zabrze 13-9 (7-4).

După 6 runde, în turneul internațional de șah de la Hastings conduse Vasili Smislov (U.R.S.S.) cu 5 p. urmat de Tukmacov (U.R.S.S.) 4½ p., Gligoric (Iugoslavia) — 4 p., Keene (Anglia) 3½ p. etc. În runda a 6-a Tukmacov și Gligoric au remizat după 22 de mutații. Smislov a cîștigat la englezul Clarke.

Echipa Canadei de est a obținut o nouă victorie în cadrul competiției internaționale de hochei pe gheață pentru „Cupa Star”, care are loc la Göteborg. Hocheiștii canadieni au învins cu scorul de 5-3 (2-1, 2-1, 1-1) echipa Gottwaldov (Cehoslovacia).

După 80 de ore și 1.212.700 km fabricare au fost plecarea 11 patru-

foșt clar întrecută, a confirmat din plin valoarea jocului prestat de Steaua.

Paradoxal, poate, cel mai bun compartiment al turneului a fost cel al mijloacilor, perechea Matescu-Giuguc fiind deseori aplaudată la scenă deschisă pentru acțiunile ei ofensive. Excelent s-a comportat, în partidele susținute, Ciobănel, un autentic lider al echipei, iar dintre ceilalți, s-au distins în mod special Al. Ionescu și Șerban.

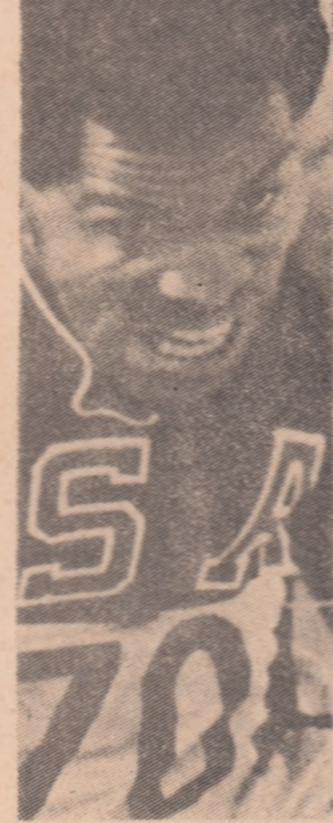
Bilanțul este net favorabil echipei bucureștene, care a rea-

lizat trei victorii și o înfrîngere, înscrind 56 de puncte față de 40 ale francezilor și, lucru însemnat, 6 încercări față de 5. În ansamblu, pentru a folosi expresia unui gazetar francez de specialitate, „Steaua a fost o bună ambasadore a rugbyului românesc”. Iar pleoara susținută în mai multe ziare franceze în favoarea admiterii României în „Turneul celor 5 (deci 6...) națiuni” constituie o răsplăt frumoasă a eforturilor depuse de sportivii de la Steaua și o frumoasă apreciere a rugbyului din țara noastră.

Locul VIII (clasament masculin) în ancheta I.S.K.

LEE EVANS INFIRMĂ PROVERBUL CU „ZUA BUNĂ”...

● Un viitor recordman pare lipsit de nerv ● În umbra lui Tommie Smith ● Se pregătește o performanță uluitoare pe 800 m ● Viitorul profesor de educație fizică visează la noi performanțe

acestea printr-o putere de muncă extraordinară?

Mult mai mic ca Smith, măsurînd numai 1,80 m la o greutate de 79 kg, tînărul Evans a apărut de timpuriu pe pista de atletism. Născut la 25 februarie 1947, la Madera în California, Lee nu avea nici 14 ani cînd a concurat pentru prima oară într-o cursă de 400 m. Rezultatul:

62.0. La 15 ani el realizează 55,0, iar la 16 ani, 52,3. Cu asemenea rezultate el nu a dat prea mari speranțe celor care se ocupau de pregătirea lui. La 17 ani, însă, explodează perseverența acestui tînăr negru. Reușește să coboare la 48,2 ceea ce reprezenta, indiscutabil, un rezultat destul de bun. La 18 ani, el realizează 46,9. Intrat la San Jose, marchează marel salt: 45,2 în 1966 și 44,9 în 1967. Mereu în umbra lui Smith, dar mereu cu el la antrenament, Evans a reușit să-și învingă complexele de inferioritate pe care le avea față de bunul său prieten. A învîțat de la Smith nu a fost înfrînt decît de 6 ori. El duce un regim de viață spartan: nu bea decît Coca-cola și sucuri, nu fumează, nu ia nici măcar vitamine deosebite apreciază că nu are nevoie, nu utilizează un regim special de hrană ci mîncînc ce vrea și ce-i place, dar ponderat și, spre deosebire de alți sportivi, nu prea agreează prîjiturile și bomboanele. Evans se pregătește acum să devină profesor de educație fizică, dar mai înainte de a-și începe activitatea de dascăl vrea, din toată inima, să mai realizeze cîteva performanțe răsunătoare. În sportul care l-a făcut celebru, aducîndu-i titlul neoficial, dar unanim recunoscut, de cel mai bun paratrușist al epocii noastre.

Winter și-a dat seama că Evans neavînd o viteză nativă pentru distanțe scurte, putea deveni, în schimb, un alergător excepțional pe 800 m. Planul său pentru Evans a fost alcătuit din două puncte. Primul, cucerirea titlului de campion olimpic și stabilirea unui nou record mondial la 400 m, a fost îndeplinit prin realizarea rezultatului de 43,8 la Mexico. Cel de al doilea punct vizează să-i eclipseze pe Ryun și Snell prin rezultate în jurul a 1:40,0. Cifra ni se pare de-a dreptul exagerată, dar să nu uităm că Winter s-a ținut întotdeauna de cuvînt și, că nimeni nu ar fi cre-

zut ca Evans să poată obține un asemenea rezultat la 400 m. Nu trecem peste faptul că Mexico, atît la J. O. în 1968 cît și în 1955 cu prilejul Jocurilor Pan-americane, a avîntajat această probă permițînd ameliorarea recordului mondial la 400 m. Totuși, dacă vom ține seama de o cifră de control realizată de Evans pe 800 m (1:14,3) înclinăm să vedem în el pe alergătorul capabil să uimească lumea cu rezultatele la 800 m.

Alergător de forță, mușchulos, Evans este extrem de greu de învins. Din 1966 încoace, din cele 54 curse pe 400 m la care a participat nu a fost înfrînt decît de 6 ori. El duce un regim de viață spartan: nu bea decît Coca-cola și sucuri, nu fumează, nu ia nici măcar vitamine deosebite apreciază că nu are nevoie, nu utilizează un regim special de hrană ci mîncînc ce vrea și ce-i place, dar ponderat și, spre deosebire de alți sportivi, nu prea agreează prîjiturile și bomboanele. Evans se pregătește acum să devină profesor de educație fizică, dar mai înainte de a-și începe activitatea de dascăl vrea, din toată inima, să mai realizeze cîteva performanțe răsunătoare. În sportul care l-a făcut celebru, aducîndu-i titlul neoficial, dar unanim recunoscut, de cel mai bun paratrușist al epocii noastre.

N. MARĂȘESCU

Săptămîna în imagini

TELEFOTO
AGERPRES

Björn Wirkola pare decis să șteargă din anintri insuccesul său de la Olimpiada albă. El conduce detașat — după primele două manșe — în clasamentul întrecerii „celor 4 trambuline”. Iată-l pe celebrul săritor norvegian (dreapta), primind felicitările principalilor săi învinși de la Oberstdorf, celții Raska (stînga) și Matous (mîjloc).

Aci, campionul european de box la categoria „pauză”, spaniolul Pedro Carrasco, pregătește un cutremurător „punch” de dreapta, care va trimite la pînă pe învinsul său, brazilianul Luis Penteado. Meciul a avut loc la Copenhaga — la 2 ianuarie — și a fost fluierat de public ventru disproporțiune de valoare dintre cei doi boxeri

Turneul de șah de la Groningen

În grupa finală a turneului internațional de șah pentru juniori de la Groningen (Olanda), Ribli (Ungaria) a cîștigat la Ghizdavu (România). După 3 runde în fruntea clasamentului se află Meder (R.F.G.) cu 2½ p. urmat de Ribli (Ungaria) și Webb (Anglia) cu cite 2 p. Ghizdavu ocupă locul 7 cu 1 punct.

Schiorii se întrec la Berchtesgaden...

Al doilea concurs pentru „Cupa mondială” la schi a reunit pe așii disciplinelor alpine, pe prietile de la Berchtesgaden (Bavaria). În prima probă, slalomul special, victoria a revenit austriacului Alfred Matt, în vîrstă de 23 de ani, medalist cu bronz la J.O. de la Grenoble. El a realizat în cele două manșe timpul total de 1:08,31. Pe locurile următoare s-au clasat: Karl Schranz (Austria) — 1:10,44, Harald Rohrer (Austria) — 1:10,44, Patrick Russel (Franța) — 1:10,83 etc.

Mii de spectatori au urmărit și a doua probă a concursului — slalomul urias. Învingător în această spectaculoasă întrecere a fost elvețianul Kurt Schneider în 1:28,53. Au urmat: J. P. Augert (Franța) 1:28,68; R. Tritscher (Austria) 1:28,74; K. Schranz (Austria) 1:28,91.

...Iar schioarele la Oberstaufen

Au început și întrecerile paralele rezervate schioarelor, la Oberstaufen. Concursul a consacrat ca învingătoare în prima zi pe tînăra studentă din Oregon, americanca Kiki Cutter, în vîrstă de 19 ani. Ea s-a dovedit cea mai rapidă, printr-o portie de slalomul urias, fiind cronometrată cu 1:33,19. Au urmat-o

în clasament austriecele Olga Pall și Gertrude Gabl, ambele înregistrate cu același rezultat — 1:33,60. După această probă, deși a înregistrat un rezultat slab, pe primul loc în clasamentul feminin al „Cupei Mondiale” se menține schioara franceză Françoise Macchi, învingătoare de la Val d'Isere.

telex

cursele cicliste de 6 zile care se desfășoară în prezent pe velodromul acoperit din Köln. El totalizează 261 de p și sînt urmați de perechele Kemper-Oldenburg (R.F.G.), Altig-Renz (R.F.G.), Bugdahl (R.F.G.)—Fritz Pfenniger (Elveția) și Lykke-Eugen (Danemarca).

La Caracas (Venezuela) s-a disputat întîlnirea internațională amicală de fotbal dintre echipa „Deportivo Italia” (vicecampiona Venezuelei) și formația tugoslavă O.F.K. Beograd. Victoria a revenit gazdelor cu scorul de 3-1 (2-0).

În zilele de 13 și 14 ianuarie va avea loc la Crisichurch (Noua Zeelandă) un turneu internațional de tenis. La acest turneu și-au anunțat participarea și jucătorii americani Arthur Ashe și Donald Dell, membri ai echipei S.U.A., care a cîștigat „Cupa Davis”.

Handbaliștii vest-germani obțin victoria în ultimul minut

R.F.G. — Cehoslovacia 11-13

FRANKFURT PE MAIN, 4. — Numeroși spectatori au urmărit la Frankfurt pe Main întîlnirea internațională de handbal dintre echipele R.F. a Germaniei și Cehoslovaciei, campionă mondială. Jocul s-a încheiat cu scorul de 14-13 în favoarea gazdelor. Handbaliștii vest-germani au obținut victoria în ultimul minut, datorită unei loviturii de la 7 m. După desfășurarea primei reprize, scorul era favorabil oaspeților cu 8-6. În continuare, gazdele au egalat și au luat conducerea cu 10-9. Jocul a fost deosebit de atractiv și numai în ultimul minut handbaliștii vest-germani au reușit să smulgă victoria.

ILIE NĂSTASE în două semifinale, la Madras

MADRAS, 4 (Agerpres). — Au continuat întrecerile concursului internațional de tenis de la Madras (India). Campionul României, Ilie Năstase, l-a învins, în sferturile de finală, cu 7-5, 4-6, 6-4, pe polonezul Ribarczyk. Năstase îl va înfrînti în semifinale pe suedezele Carlstejn, care l-a eliminat pe iranianul Akbari: 6-2, abandon.

Lall (India) a cîștigat cu 6-4, 6-1 în fața lui Dron (România), iar Tym (S.U.A.) l-a învins cu 6-0, 6-4 pe Mărmureanu (România). O surpriză a înregistrat iranianul Akbari, care în optimele de finală l-a eliminat cu 1-6, 6-2, 7-5 pe Mukerjea (India).

În sferturile de finală ale probei de dublu masculin, Năstase și Mărmureanu (România) au învins cu 8-6, 6-1, 6-3 pe Armitraj-Misra (India). Perechea S. Misra-P. Misra (India) a eliminat cu 6-3, 3-6, 6-3 pe Dron-Marcu (România).

În sferturile de finală ale probei de dublu masculin, Năstase și Mărmureanu (România) au învins cu 8-6, 6-1, 6-3 pe Armitraj-Misra (India). Perechea S. Misra-P. Misra (India) a eliminat cu 6-3, 3-6, 6-3 pe Dron-Marcu (România).